Şarkı

...

2019

ISBN:

Dizgi : …

Kapak :

Baskı- Cilt : **2019**

İçindekiler

بِسْــمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Ben Benim

ah benim

tepesi karlı yanardağ

ah benim

başı dumanlı etekleri çiçeklim

gözleri yaşlı, nehirleri çağlayan

heybetli, ruhu kırılganım

dışarıdan bakana azametli

görmesini bilene naif, narinim

benim gökyüzüm, samanyolum…

gökkuşağım.. bulutum…

yazımda yağmur... kışın meltemim…

çocuk kalbi, ruhu tüm evrenim…

6 Şarkı

görmesinler kimse de bilmesin..

yüreğini getirdim ellerime..

saklım.. gizlim.. mabedim…

…

Nedeni Kimden

yıllar geçti sensiz

sanma unutulmuş hayalinle

şarkı söyleyen küçük su

kuşlar ve böceklerle

sızan mavilikler ikimizindi

ancak…yarım işler

kalmış sözler ve sevdamız

sarp yollarda serseri

günah mı... olmaz

sevenlerin kalbi biz olunca

sonuna varmalıyız bir kucakla

sızımla aksınlar içim içe

ve sadece seninle

sürme çekili gözündeki yanmış toprak

bulurken şerefini

bende bir yalnızlık acısı koyma

…

saatler geçti

bildiğim halde...aradım

rüyalar ülkesinde

8 Şarkı

bir nefes kadar...yoksun

kendimi ne yapayım ki

…

yalnızlık ve anlamsız korkular

soyuyorum kendi kendimi

kılık kılık bir sürüngenden

uçar umuduyla

hırsız gezer köpekler kadar

kapına kadar gelemedim

kime konuşuyor

bu suskunluk

geç mi kaldık diyorum…nedeni kimden

Gülağacı

Yarım asırlık içine dikilen çiçeklerle hayal diyarı cennet taklidi bir bahçe vardı.

Uzak gelen köşesinde bir gül fidanı ilgisizlikten ve gariplikten çok büyümüş bir ağaç gibi dallı saçaklı kalakalmıştı..

Şimdilerde mahir hayırseven bir bahçıvan bahçeye gelmiş, gezerken dikkatini bu gül ağacı çekmişti.

Ağaç gül olursa güzel ve hoş kokmaz mı?

Gülleri de alıcı idi…gel kopar beni…Ancak bir çürüme belirtisi gömülmüştü gövdesine ve bi taraftan bir karınca sürüsü zafer yürüyüşü yapan ordu gibi harıl harıl dikkat çekiyordu.

Bitkiler için sancı çekmez diyorlar ama bu ağacın bazı gülleri kan gibi iç yangını, bir kısmında ise gönülçelen bembeyazlıkta idi. Aynı ağaçta bu kadar renk farklığı olmaz. Ve tepesinde ise, ayrıksı zannedeceğiniz bir sarıgül.

Hayırlı bahçıvan şaşkınlıkla güle, "bu böyle olmaz seni biraz budamamız lazım…vakitsiz olsa bile acilen yapmalıyız…dedi.

Gülağacı da çok anlarda…hiç daha önceden budanma nedir bilmeyen hali ile…

Hayırseven dallarını incitmeden sever gibi kesti…Kestikçe gülağacının çürükleri daha çok

meydana çıktı …kocaman muhteşem duran gülağacı kesile kesile bir saksıya dikilecek kadar küçüldü…

En sağlam kalan yeri tepedeki sarıgül idi.

Kırmızı gül ağacı gitmiş, sarıgül kalmıştı.

Şimdi o bahçede tek sarıgülü olan bir gülağacı var…

O mahir insanın eliyle tekrar hayata tutundu.

Diyordu ki, eğer o hayrıma gelen ve beni budamayan olmasaydı…n'olurdu halim…

İlerideki çöp ocağına hep bakar…hiç olmaza bir yanım sağlam kaldı…dediğini duyar gibi olursunuz ayışığı gecelerinde...

Şarkı

hasta mı oldun
kötu değil ki
sonsuz bir güzellik için
arada bir
ne var ki
öyle değil mi
geç kalınmış bir şey mi var
boyut binlerce
sadece senindir
istediğin şeyler
günah ve sevap olmadan yaşamak
kapısını aç ve gir
oranın…tanrısı
kulu da aşkı da huzuru da sana ait
bir teksin ve sevgilin
kimsesizce
senin gerçeğin hayal dünyan
paylaşmana gerek yok
bir çaresi var… üzüntü

12 Şarkı

öyleyse üzme kendini

kim seni

ne kadar bilir

ben bile kaldım sona

ayımla sessiz kaldım

mavim su…gece lambası

bakışlarım derinde dalga dalga

sesler ayaklarımdan geliyor

ey su çek içine beni

ellerim tutuklu yürüyüşümü almadın mı

sızımla kulaç atarken hayallerim

nedensiz miyim saatlerce

oturmuşum kıyında

kimsem artık… bilemiyorum

acı yanım da gecenin yorgunluğu

ay… ayaklarıma sarılmış

aklım almıyor

kalbim dinlerken

hangi dilden söylenir bu hikayeyi

cır cır böcekler

bende sevinç ve üzüntü

karışmış geceme… içim acıyor

dost sesi yok…ay var ama

14 Şarkı

düşen suya ışıkları kalbimi kırıyor

gelirim dedi... beklemiştim
her an ve gecemde
şimdi…ağlatıyor
göz yaşlarım karanlıkta
havuzum olmuş kim bilir ki

ey masum lamba
titremek bizim kaderimiz
ay geldi diye beni yalnız bırakma
küçük suyumda bir başına
sanırım ki beni senin kadar seven hiç olmamış
varmış zannederek yaşamışım
çok mu bana… istiyorsam kıymetlimi
yine de ben yalnızım burada

yeniden yaşamak için...yazabilirim
hissetmek ve anlamak kolay
ama yetmiyor mazideki kelimeler
öyle basit ki…
kimseye söylemediklerim

ilk benden duydum demeliyim

benli dahi olmamalı gayem seni bulmaksa

gecem… şarkımı suda söyle

ben çok üzgünüm…

duy.. kalbimin ışığı

hep seninleydim

yine yaralarım kanayacak…olsun

ölmeden yaşayalım aşkımızı

suya yazacak bir an kadar

şimdi susma zamanı değil

Gerçek Aşkı Bilenler

oku…görünmeyenim

acılarla yazdığım satırları

sızıyla kalbine damla damla akarken

kaybedemem seni… layıksın

sevgilerin en yücesine

kalbim burada kalsın… hep yanında

istediğin sürece

hiçbir gizlimiz

bizde yoksa…

artık daha iyi biliyor olmak

gönlümüze ferahlık versin.. .

ve dualarla...rabbim…

hiçbir zaman gösterme eksikliğini

gönlüm ancak seninle rahatlıyor

bilir… anlar ...sorunsuz

merak etmemeli...

bizi hiç üzmez aramızdaki söz

kendin olmalısın

gönül ışığım…sen benimsin

gerçek aşkı bilenler…söylesin

18 Şarkı

canım şarkıma

“seviyorum seni”

Günüm Işığı

mutluluk nasıl bir şey

bilmiyorum

ama sevdim mi severim

ter gibi… kokar olsun

gül de pis de

olsun derim

hatırlar mısın…

bir konuşmamız

n'pacağım seninle dedinse

mutlu olacaksındı...

kim ben mi… bilmem ki nasıl

bakarlar

sevengül ve gülsever

bülbül hayran öter ikisine

bahçedem böyle bir cümleyi

gül ne… kim kurmuştu

güneşi doğsun

kara bulutlar çökmeden

son bir kez sarılmalı geceliğine

bir ay doğsun da sabahlar olmasın

20 Şarkı

uzun geceleri

aşıklar gündüz bilir…

görünmeyen ışıklarınla…

benim için…benim için sen doğmuştun…

geceyi de severim…günüm ışığını

bilmeni istedim…

Bitmesin Şarkılar

sesimi duyun

huzur var mı ölümden önce

hayattayken güçlüydü ama

gömülenler var sevenlerde

hepsi güzel… bir rüya

geçmiş değil gelecekleri de kayboldu

ey ateş

küllerinden masumca çık

parçalansın gölgeler

mecburen seçim yaptık

zamanı gelir ...bil ki ölümden sonra

güç mü var

geceler güne dönerken

kanarken içimiz

düşler görsün

kızgın güneş budarken

sessiz bir yaz gecesi sabahında

ey şarkılar yenilenmeyin

dertlerim çok büyük

bilenim ve sonradan söyleyen

gider gibi benle

toprağımda bir gül biterse

kan döken namelerle

bülbüller uğrayıp şarkılar dilensin

her gün yeniden…yeniden

hayat yazsın baştaşı üstüne…tarihsiz

biz im ve bir “. “

Öyle mi…Dersin

ay… saklandın mı

üzgünlüğüm bakarken

karanlıklar duymuş sanki beni

nerdesin

kayıp zamanlarım

derman sızım

öyle mi dersin

dönüp gelmeyen yıllar

ordan oraya savurdu

bulam da…yok ki

hepimiz ve biz

de… şimdi ki sen olmazdın

ve veremezdi daha değerlisini

yorgunum tutukluyum

bağlarım…harap binam

yıkılır mı

biri tökezlememizi istiyor

bildikse… hep iyiliktir

yine de bir hatam olmasın

korku yorum… çaresizce küçülürüm
ve bitiyor böylece her şey
hangi yaşanmışlık benzemez ki
sıkılmış uzüm suyuna… kimin tatlı kimin koruk

ay… çok güzelsin…inanıyorum
ezeli şarkımız
saflığımız ve sevmek
ne ki rüyalarım ve huzur… iki kelime
yanyana bile durmazken…
kaderim de
tanrının kaç yüzünü sevdim
sana layık olabilmek adına
şimdiyse eziliyorum… bu mu işte
yapma böyle sen..
her şeysin ve her şeyim ol…
kıymetsizim

Bir Alevin

sen üzgün…ben mutlu
mutsuzluğum…bu sorun
aciz kalmışım…ellerimle yollarım
gönlü dağlı sevdiğim…ben sevinme yurdunda
duramam ki
gülemiyorsa ağla
bakan donuk gözlerim…yum kimse bilmesin
yenir acılar
onsuzlar ahlar
şimdi yalnız bir başına
isterdi hep sevindiğin bir rüya görmeli
bir ateş ya da alevin parlayıp sönmesi gibi
an içinde ateşiyle yanacak kadar
dilinir kalp
göz kebabında
pişsin tuzlu yaşlarla
kimse biz olmak adına

Mevla'm gör bizi

haziran 21

Dünya gözümde Kerbeladır

kısa gecem uzandı

geç kalmış ağrıyan bedenimle

sen varsın yazmalıyım

umrumda değil…bir dünya olsalar

şükrüme şarkılar bile yetmez

meyhanede çağlayana

neden diyemem

geç geldi baharım

en iyisi bu mu olmalıydı

doyamadan…bakamadan

ve bir şeyler değişmeyecekken

bastığın yerlere yüzümü süremezken

…

aklını başına alsın…demişler

…

günahımsa… seni sevmek olsun

kaybolan yıllarımı kim getirecek

ey adı bende olan şarkım

28 Şarkı

kayıp zamanlar için yazılmış ahlarım

kan bürüyen gözlerim tekrar buldu ya seni

aramızda geçmeyenleri hiç değilse unutalım…

ve yaşayalım kaybolmadan

kimselerin bilmediği şarkıları

bizim için söylesin kuşlar

elbet bir gün buluşacağız,

bu böyle yarım kalmayacak

benim gönlümde hâlâ o arzu,

sevgilim, ne zaman kavuşacağız/buluşacağız..

****

Şarkılar seni söyler

Dillerde nağme adın

Aşk gibi, sevda gibi

Huysuz ve tatlı kadın

En güzel günlerini

Demek bensiz yaşadın

**

Elbet bir gün buluşacağız,

Bu böyle yarım kalmayacak

İkimizinde saçları ak,

Öyle durup bakışacağız…

Belki bir deniz kenarında,
El ele mâziyi konuşacağız..
Benim içimde yanan ateş var,
Sevgilim, ne zaman buluşacağız..

Belki bir gemi güvertesinde,
Sen beni unutmuş için kupkuru..
Benim gönlümde hâlâ o arzu,
Sevgilim, ne zaman kavuşacağız/buluşacağız..

Küçük Çocuk Kalbinden Öperim

benimsin…

küçük çocuk kalbinden öperim

…

büyüdüğünü sanıyordum

ama sen…bil

kendimden de saklı kalmış çocuk kalbin

tutmuşsun yangınlarına su, bazen toprak

bazen rüzgar ve hava

büyümüş dediler ama için çocuk kalmış hala

şarkıyı unutmamak mıydı büyümesin diye kalbin

tebessümlerden dökülen

ucu bucağı görünmeyen gökkuşağı

bağlarken her yanı tutundun

benimsin diye

yerim seni bırakmasın

kalbim çocuk kalsın

daldığı rüyanın

o zarif öpücüğü

büyütmesin ve kurutmasın

32 Şarkı

iki gözlerimden kaynayan sular canıma aksın
olsun ya sarhoşum ayılmaktan korkarım
cennetinle kal

ey rüzgar çok esme
o büyümedi…kalbi çocuk
dayanamaz da
sende bir bahane vurup savurma
gün eş kalmalı
düşlüyor… hep tanrımı
sadece seninim…ölene dek

şimdi az sus duymasınlar…
ben sen… kalbi öp…bırakma
küçük çocuk kalbim
incitmeden bir su gibi
daima şarkısını söyler
çekinmeden

Ezeli Şarkıma

Gönül Şarkım, Gözümün nuru…

Allah'a yakîn olan kulların himmetleri ve nazarları daima üzerimde olarak yazmaya başlıyorum.

Aşkını, muhabbetini ve hatta hasretini meşkettiğim, berrak gönlünle… gözümü, gönlümü aydınlattığım Hakk yolundaki kıymetini takdir edemediğim ezeli şarkım!

Uzun ayrılık acısıyla yıllarımın kaybolduğu olan aşkımı bildirmek için kaleme sarıldım, onu öptüm, seni anacak kelimeleri yazdığım kağıda leke gibi gördüğün sarartılarla, çok zaman içimde boğulan satırlarla, Ulu Dostumuzun rahmetine, aşkının sırrına, rızasına ve Cemâl'ine vesile kılsın…isterim

Öyle ki, aşkımı ifade eden kalemi tutan ellerimi, titreyen bedenimi Cenâb-ı Hakk, cehennemden, kabirde çürümekten muhafaza eylesin. Çünkü yokluk acısını çok iyi biliyorum…birde dönüşü olmayan yokluk ise acılardan daha acı.

Bana ne dediler biliyor musun… seni andığım için daima, Rasülullâh “salla’llâhü aleyhi ve sellem”Efendimiz'in saadetli elinden kevser suyunu içerek O'na, kavuşma vesilesine mazhar olacaksın dediler.

Işığımız hiç solmasın

Vefakâr, sâdık ve mahbubum, bir tanem…

Kelimelere sığmayacak sevgimi, sizin anlayışınıza, bilginize ve kalbinize havale ediyorum…

'Yanarsam ben yanayım, ama onu Allah için, bir kişiyi kurtarayım." Diye düşünmüşsün…söylediler.

Bunu düşünmen bile ulaşılmaz bir inanç ve ihlasın başka bir şeklidir.

Bilirsiniz... ancak, insan insana hizmet eder. Hizmet aşkı hayvanda yoktur. Melek dahi emir aldığı için hizmet eder. Aşkla hizmet etmek Hz. İnsan'a ezeli şarkıma mahsustur.

Ne yazık ki…bu dünya.

Üzdü beni…hem de çok üzgünüm…burada bir an içinde dahi seninle aşkımızın meyvelerini deremedik…avuntumuz başka bir hayat olur mu… diye bakakaldığımız karışık hayallerimize dayanmak oldu.

Şimdi ise yakın zannettiğimiz uzaklardayız…bu hal bana çok acı veriyor…

Olmasaydı…ama olan olmuştur, olacakta olmuştur.

Cenâb-ı Hakk, elini tutamayan, nefesini koklayamayan, bastığı yere yüz süremeyen, hasretle kızarmış fakat ağlamasının yaşlarını içine akıtan bu biçaren niyaz eder ki…

Ezeli Şarkım! Seni, nebilerin sırrına, erenlerin hizmetine, sâlihlerin devletine, velîlerin yollarına

ve onların himmetlerine muhabbetle ısmarlıyorum.

Bu satırlar, senin pâk sadrına, billur kalbine, erişilmez irfanına ve ferasetine havale ederken... beni anlayacağını umuyorum…

Cenâb-ı Hakk, dualarımızı ve niyazlarımızı, her ne kadar zelil olsak da razı olduğu ve dergâh-ı izzetinde kabul buyurduğu dualardan kılsın.

Efendim…

Bir Hikâye Ve Kalanı

Hepimizin bildiği meşhur bir hikâye vardır… Şöyle ki

Ağustos böceği, uzun yaz günlerinde saz çalar ve şarkı söylemiş. Hiç çalışmazmış, kış için hazırlık yapmazmış. Karınca tüm yaz boyunca gelecek soğuk yaz günleri için dişini tırnağına katarak çalışıp durmuş. Yazın sıcak günleri artık bitmiş, ve havalar soğumaya başlamış. Kış gelmiş. Artık ağustos böceği saz çalamıyor, şarkı söyleyemiyormuş. Çok üşümüş ve karnı acıkmış.

Ağustos böceği yazın eğlenirken küçük karınca bütün yaz boyunca bütün gün çalışıp kış için hazırlık yapmış. Ağustos böceğinin aklına karıncanın kışa hazırlık yaptığı ve gidip ondan yiyecek isterse ona yardım edeceği gelmiş.

Karıncanın yuvasına gelmiş. Karınca kapıyı açtığında karşısında soğuktan titremekte olan ağustos böceğini görmüş ve ona:

-" Ne istiyorsun ağustos böceği" demiş.

Ağustos böceği karıncaya:

-" Çok üşüyorum, hiç yiyeceğim yok karnım da çok aç bana yiyecek bir şeyler verir misin? Söz veriyorum ağustosta sana olan borcumu ödeyeceğim." demiş.

Karınca:

-" Bütün yaz sen ne yaptın? Niye yiyecek bir şeyin yok? " demiş. Ağustos böceği başını öne eğerek mahcup bir şekilde:

-" Ben bütün yaz saz çalıp, şarkı söyledim." deyince karınca çok sinirlenmiş.

-" Madem öyle bütün yaz saz çalıp, şarkı söyledin şimdi de oyna biraz" demiş. Kapıyı ağustos böceğinin suratına kapatmış.

Buraya kadar bilinen kısmı, ancak kıssacılar bundan sonra geri kalanı nedense anlatmazlar.

Onu ben anlatayım.

Karınca çok çalışmanın verdiği yorgunlukla ölüme doğru yelken açmış ve yatağında hasta yatıyordu. Sevdiği bir arkadaşı yanına ziyarete geldi. Sohbet Ağustos böceğine bağlanınca…karınca bir ah çekmişti ki, yeraltında sanki deprem etkisi yapmıştı.

Arkadaşı dahi korkmuştu. Sonra karınca;

-"Beni şu gece yerinden bir güne çıkar, dedi. Takatsiz karınca gün yüzüne yuvadan çıktı. Sonra derin bir nefes alıp…havayı kokladı. Sonra antenlerini şöylece bir çevirdi sağa sola, ve:

-" Ağustos Böceğinin sesi gelmiyor. Nerde? dediğinde, arkadaşı:

-" Onun için kışın açlıktan ölmüş diyorlar.

Karıca yuvadaki içini yakan sesinden daha kuvvetli bir ah çekişi oldu. Gökyüzü şimşek çakmış gibi birden karardı ve yağmur yağmaya başladı.

Arkadaşı "hadi bir yer sığınalım" dedikçe karınca "yaşamak güzel değil, ölmek istiyorum" deyip durdu.

Gün yeniden güneşle güldü. Karınca:

-"Sana şunu anlatmadan gitmeyeceğim…dedi. Başını önüne eğip hikayenin kalanını anlattı.

-"Siz Ağustos böceğine kızmayın. O bir başkaydı. Biz hırsımıza kendimzii kaptırdık ki, ne aşk bildik, ne sevgi, çalış çalış, kışa çalış, aç kalma, ölürsün…diye yiyecek toplamaktan başka bir şey düşünmedik.. bir şarkı dinlemeye fırsat bulamazdık, tükenmiş iç dünyamızı ağustos böceğinin ezgileri de olmasa kurutmuştuk.. Onun musikisi aslında bir hayattı…

Onun en çok söylediği şarkı…

Güldürmedin benim yüzüm

Kurutmadın gözüm yaşın

Neyinden korkayım kışın

Yazın yağar kar başıma

-"Biz yazın onu dinleyerek sakin ve huzurlu çalışırken, o fazla umudundan dolayı rahattı. Ancak bu kış sert geçti…biliyorsun. Kapıma gelince hırsım ve cimriliğimden ondan az bir erzağı bile mahrum ettim…şimdi ise bende hastayım. Öleceğim. O aşkının teline dokunurken ben erzağın peşine ter döküyordum…

Ben ağlamayım da kimler ağlasın.

Bir yar sevmeyenin ömrü rahat olsa ne olur ki…keşke bende birini sevseydim de hayali ile ölseydim. Şimdi yalnız başıma gidiyorum…dedi…yere yığılıp kaldı.

Ağustos Böceği kışın, karıncada yazı görüp öldü…

Sonuçta ikisi de öldü.

Gel bir başın varsa yar yar de

Dünya umurunda olamasın

Sevda yeli esmeyen dağ başına

yıldırımlar düşsün…isterse olsun ulu

dediler.

Şimdi ikisi de bir yar eteğinde ebedi uykularındalar. Fakat Ağustos böceğinin şarkıları dillerde söylenip duruyor.

Karıncadan kim ne bilsin,

Varı ve derdi kışlık buğdaydı

Bense şarkılarını dinlerim

Aşık Ağustos Böceğinin

Kendime Şarkım

dostlar

hastalığım kaldırılacak

halden çoktan kaldı

bari beni bırakın

acımın meltemlerine

bendeydi bu eskiden

gömülmüş şarkımla

şimdi çıktıysa

arzum… acınır...acır depreşirken

sabâ rüzgârı hüküm sürse n'olur ki

ha mescid… ha meyhanede

yoksa mezbelelikteyim de

habersiz miyim

kim olduğum… ya da ne demek istediğim

çok mu önemli

şarkım var…olsun kime

bilemeseniz de

yine siz dinleyince

hoş geldi

…

"Neden Yakın Kalpler Uzaklarda Oturuyor?"

Yıllarca hasretini çek…

Kaderin dönülmez yollarında istemsiz kal..

Sonra nedensiz tekrar eski şarkıyı söylemeye çalış

Olur mu böylesi…ne alınır ne satılır …

Biz mi kalmış.. sen mi ben

Bence hayatın en görülmesin yanı

çaresi var ölümde…elimizde mi, değil…

Neden yakın kalpler uzaklarda oturuyor

Uzun Geçen Kısa Gecem

gecem kısa der misin haziran 21

uykusuz dönerken gecen

uzun ve parlak günüm

geç kalmadan ağrıyan bedenimle

senin için yazmalı

artık varsın

umrumda değil bir dünya olsalar

şarkılarda anılanlar yetmez

şükrüme

çok ağladım meyhane kapısında

geç gelen baharım neden çok geç geldin

bu olmalı en iyisi

doyamadım …bakamadim

değişecek bir şey de yok

aklını başına alsın demişler iyilerden o

bir günahım seni sevmek olsun

kaybolan yıllarım geri gelmeyecek

kalanında sana kurban

olmayayım da öleyim ister sen

Gün aydınlığım

inlerim sabaha kadar

hasta hayatımda

çektiklerim seni bulmak içinmiş

döngü tamamlanırsa

özgür olduğumuz yerde

öpmek seni koklamak ve sarılmak

doya doya sıcaklığında ağlamak istiyorum

tanrım… bu hayali bana çok görme

hasretim yıllar ötesinden

kalbim onun şarkılarını söylemek için

çöllerde susuz kaldı

savrulmak… ıslanmak yağmurlarında

göz yaşı dökmek

zoruma gitmiyor

seni de düşünüyorum

yalnızlıkla

tanrım olarak onsuzluğa

dayanamazdın değil mi

tir tir titreyen kalbimi
eline koy… belki sakinleşir
o benim bitmeyen
acım ve şarkım

gençliğim
küstüğüm hayatın sırrı
kendimden de kıskandığım
nefesim… bir uzun kelimemin
bitmeyen melodisi

...
Benim… tanrım
sesim
ilki sen…sonu da sen
ben sen olamamalı

Uykular Günahsız Sığınağım

Genç, sabah erken kalkmış pencereden ufka doğru bakmıştı. Bir gecesi daha sessiz gitmiş gibi görünse de, başında ağrılar bırakan düşüncelerini toparlamaya çalışıyordu. Uyku rahatlık değil, bir uzun seyahatten gelen, yükü ağır yolcu gibi bırakıyordu onu sabahlara.

Bu dünya düşümde gördüğüm gibi değil yine döndük mü başa, faydasızca.

İşte gün be bugün devam eden rüzgarlı yolda yalnız değiliz.

Onunda bir derdi vardı…kimsesiz gibi anlatamazdı.

Yıllar yılı kanayan bir yarasına tülbent koyan var mı ki, bir hayal gibi geçmişti. Mağara arkadaşları gibi üçyüz yıllık uyurgezerlikten uyanmıştı.

Ne saklandı ne desöylendi…içini kendine dahi anlatsa, çekinirdi. Sonunda gerçeği çatlak duvarda yetişen bir ot gibi boyun büktü. Büyürse başını koparırlar biliyordu. Başka bir yer demezler miydi. Baştan belli idi. Nereye varacağı meçhul…bir büyüme.

İçten yıkılmış genç, evin ihtiyarının yanına gitti.

"Ey ihtiyar! neden olanlar ve olacaklar arasında kaldık ki", dedi.

İhtiyar, zamanında çok konuşan biri imiş…şimdi ise konuşmadan eser kalmamış, birazda sağır haliyle, gence, üzgün üzgün baktı. Gözleri kızardı iki damla gözyaşı düştü. Eski hatıraları canlanmış bir insan gibi kalktı ve gitti. Genç daha bir şey söyleyemeden, ihtiyar hepsini dinlemiş gibi iki damla gözyaşıyla uzaklaştı.

Genç neydi ne oldu deyip düşüncelere daldı.

Çaresizlik içinde kıvranan genç ihtiyarın peşinden gitti. Gördü ki, ihtiyar odasında ağlıyor. Onu görünce sustu. Sonra "gel" dedi.

Genç yanına vardı.

-"Oğul dedi, sevmek güzel sevilmekte, ancak hayat her sevene vefalı olmuyor. Bazen yıllarca mezara gömdüğün sevgini, sanki bir sur düdüğü üflenir, onu tekrar diriltir. Neden unutulmuş sayfalar açılsın ki, dersin…Alışmıştın, kabullenmiştin. Nedenini kimse bilmez. Seni görünce benim geçmişim içimde kabardı. Çaresiz günlerimi hatırladım. Sonra mutluluğu bulmaya çalışırken başımı duvarlara sarhoş gibi dayadım.

Yeter, herşey biter belki dedim…ancak olmuyor ne yapsan olmuyor.

Ne çok şey sevdim ayrım yapmadan, taştan, kuştan, böcekten. Dinlisi, dinsiz demeden. Ancak olmuyor…Yine dönüyorsun ilk aşka. Başım, gözüm ve herşeyim dediğine…sancı

çekerek gönlünü açıyorsun, şimdi o da biliyor, çok güzel diyorsun.

Sonrası ne? Kavuşamadığın, varamadığın bir güzel hayalden öteye gitmiyor. İçinde yangınlar …yok olsun dediğin yasalar, esaret gibi çöküyor. Sende gördüğüm aynı şeyler, benden farksız.”

Genç, **“çözümü yok mu?”** dedi. İhtiyar:

“Çözüm olmaz mı, var…en azından uykular ve rüyalar. Dünya hayatına uyku demezler mi? Peygamberimiz çok üzülmüştü hatırlarsan, sana bir rüya göstereceğiz dediğinde Refik-i A'lâsına miracta kavuşmuştu.[1] En güzel şeylerden biri Allah Teâlâyı görmek değil mi, o zaman uykularını zayi etme..

Sevdiğini önce uykularında, dahası hayal dünyanda bulmaya çalış. O âlemde ne günah var ne de sevap, sadece sen ve sevdiğin var.

---

[1] İsra/60. “Hani sana, "Muhakkak Rabbin, insanları çepeçevre kuşatmıştır" demiştik. Sana gösterdiğimiz o rüyayı da, Kur'an'da lânetlenmiş bulunan o ağacı da sırf insanları sınamak için vesile yaptık. Biz onları korkutuyoruz. Fakat bu, sadece onların büyük azgınlıklarını (daha da) artırdı.”
Burada ifade edilen "rüya"dan maksat, Hz. Peygamberin Mîrac gecesindeki müşahedeleridir. Bu müşahedeler gece vakti meydana geldiği için rüya kelimesiyle anlatılmıştır. Kur'an'da lânetlenmiş bulunan ağaç da, cehennemdeki "zakkum" ağacıdır.

Sen kul ol sevdiğin ilah olsun kimse bir şey demez. Ancak bunu dünyana dış dünyana çıkarma seni anlayan da çıkmaz.” Dedi.

Genç, **“bu ikilem olmuyor mu?”, “ içini dışına çeviremediğimiz bir dünya”, “bence hoş değil”** dedi

İhtiyar, **“kırmaktan kırılmaktansa günahsızlık yurdunda gezmek daha iyi, hayatını yaşa…eğer sevdiğini bu dünyada göremezsen, öteki tarafta göremezsin. Duymadın mı, “Kör gelen kör gider.” [2] Sevdiğini bu dünyada gör bil sev. Buluşmayı fiziki alem için düşünme olmayacaktır…çünkü şartlar zıtlara bağlanmış. Ancak hayal aleminde hiçbir engel yok…kaybetmeden sevdiğine sarıl içinde duy. Ben konuda ben korkak oldum şimdi kaybettiğim günlerim aklıma geliyorda acıdan kıvarnıyorum.”**

Genç, **“o bilecek mi?” İhtiyar, “onun bilmesini düşünme, sen düşünüyorsan o da seninle aynı yerde olacaktır. Kalpden kalbe yol gider.”**

Genç durup düşündü sonra, bunun ne faydası olur ki, insana.

İhtiyar anlamış gibi, “**umudunu neden yitiriyorsun 300 yıl uyuyanlar bedenen uyudular.**

[2] İsra, 72. Bu dünyada kör olan, âhirette de kördür. Yolca da daha sapıktır o.

kalpleri nerelerde idi. "Gözlerim uyur, fakat kalbim uyumaz" [3] buyurmadı mı, Yüce sevgili

Genç, **"anlayamıyorum…anlayamıyorum"** dedi…uzaklaştı gitti.

İhtiyar gözlerini kapadı olduğu yerde …

"Ey Rabbim! Bunların hepsi senden değil mi? birbirimize bizi aşık et, sonra da uzak tut, ne istedin bizden…hadi bende bu hal vardı derdim, bu gençte niye olsun ki…bize söylemediğin bir şey mi var?.

Cevap veren yok sanki duymuyor gibi, en iyi işiten olduğu halde…

İhtiyar eline bir kitap aldı içindeki sofralardan 11. yi tekrar açtı. Binlerce kez okumuştu bir daha okudu.[4]

---

[3] Buharî, Menakıp, 24; Müslim, Babu salati'l-leyl

[4] ON BİRİNCİ SOFRA/ Niyazi-i Mısri

Bin altmış yedi senesi Rebiu'l-ahir sonlarında bir gün kulların çokluğunu, fakat abidlerin azlığını, zahidlerin nadir olduğunu, ariflerin de yani ariflerden Allah'a yaklaştırılmış olanların azdan az olduğunu; çoğunluğu fasıkların, asilerin ve kafirlerin teşkil ettiğini ve bana göre bunların Allah'ın rahmetinden uzak bulunduğunu düşünüyor ve kendi kendime diyordum ki: "Acaba bu çoğunluğun hali ne olacak? Biz iyi biliyoruz ki Yüce Allah Erhamürrahimin'dir." Bunun sırrının, Allah

tarafından açılması için kalbimin burçlarında dolaşıyordum.

Birden bana iki kanatlı büyük bir kapı açıldı.

Kanatlarından birine şöyle yazılmıştı: "Bu, dünyanın sırrıdır. " ötekine de: "Bu, ahiretin sırrıdır. " yazılı idi.

Kapının hemen ardında güzel yüzlü, mütenasip endamlı, yüzünün nurundan Güneşin utandığı bir genç gördüm.

Bana dedi ki: "**Sana dünya ve ahiretin sırrı açıldı. Üzerindeki beşeri elbiseyi, ve izafi varlığı (vücudu) at, kapıdan içeri gir. Tuhaf bir şey göreceksin ve sana ledünni ilimler açılacak, Yüce Allah'a yakın ve uzak olanı bilecek ve dertlerden kurtulacaksın.** " Çıkardım ve kapıdan içeri girdim.

Bana nurani bir elbise giydirdi.

Bir de baktım ki ilmim ve anlayışım, kulağım, gözüm bütün iç ve dış duyularım başka bir ilme, başka bir anlayışa, başka bir kulağa, göze ve yeteneklere değişti.

Günüm, "**Arzın başka bir arza, göklerin başka göklere değişip herkesin tek kahredici Allah'ın huzurunda duracağı gün**" oldu.

Ve: "**O'nun vechinden başka her şey helak olacaktır.** " ayetinin manası meydana çıktı.

Bildim ki Rabbımın bana giydirdiği elbise, Hakani varlıktır.

Sonra o halimle yaratılmışlara baktım.

Gördüm ki benim zannımda abid, zahid, veliyyullah olanların çoğu Allah'tan ve O'nun rahmetinden uzaktır.

Onunla Allah arasında gösterişten, işittirmeden, kendini beğendirmeden, nefsini temize çıkarmadan, böbürlenmeden, kendi nefsi yahut insanlar hakkında Allah'a kötü zan taşımaktan, ya da zahiren kendinden aşağı olana hakaret gözüyle bakmaktan meydana gelen bir perde vardır.

Halbuki kendisi iyi yaptığını sanıyor.

Ve zannımda fasık, asi, riyakar, sapkın, bid'atçi, mülhid, zındık olanların çoğunu da Allah'a yakın, Allah'ın dostu, O'nun sevgilisi gördüm.

Bunlar, kalblerinde bulunan üzüntü, zillet, hulus, Allah'ı bilme kendi nefsi ve diğer kullar hakkında Allah'a iyi zan besleme, herkese tevazu gösterme gibi sebeplerden bir sebeple Allah'a yaklaşmışlardı.

Ve gördüm ki uzaklaştırıcı sebeplerin en kuvvetlisi kibir ve şöhret; Allah'a yaklaştırıcı sebeplerin en kuvvetlisi de tevazu, ve mahviyettir.

Aslında yakınlık ve uzaklık varlığı olmayan mevhum şeylerdir ya.

Sonra bana: "**Benim velilerim, benim kubbelerim altındadır, onları benden başka kimse bilmez.** " Kudsi Hadisinin sırrı açıldı.

Allah Teala'nın örtüsüyle gayb kubbelerinin altında gizli olan velileri kimse bilmez.

Bunları, izafi varlığı atanlar bilirler.

Peygamber Aleyhisselam Efendimiz buyurmuştur: "**Varlığın öyle bir günahtır ki onunla hiçbir günah mukayese edilmez.** "

Sonra Hakkani vücudu giydim ve öylece ikinci defa halka baktım.

Bu defa bütün mahlukatı Yüce Allah'a yakın gördüm.

Gözüm önceki bakışında aldanmış olduğundan üzüntü içerisinde bana döndü.

İmam Şatıbi bu görüş makamında bir beyit söylemiş:

"**Bütün insanlar mevla sayılır;Çünkü Allah'ın kazasına göre bir iş yapıyorlar.** "

Sonra bana daha başka sırlar ve bilgiler de açıldı ki onları ifşa etmek helal değildir.

İşte o vakitten beri o görüş ve o varlık benden hiç gitmedi.

Evvel ve ahir Allah'a hamdolsun.

"Aşıklar iyiler sınıfındandır…korkak olurlar. Bu nedenle üzülmek yerine sevgiliyi buldunsa sev, sevilmeye çalış, bunun için yere, zamana bakma, korkma…hiç kimse karışmaz uykularına …hesapta soran olmaz.

Özgürlük güzeldir…gencim."

Ali Emiri